

2024. október 6–19.

ÉLETÜNK

Budapest-Kálvin Téri Református Egyházközség

EGYEDÜL A HIT AD MEGIGAZULÁST – A SZERETET BETELJESÍT

E egyedül a hit ad megigazulást – erre a kijelentésre épül fel egész protestáns egyházunk. Az ember kérdésére, hogy miként állhatok meg Isten előtt, Luther a Bibliában egyetlen válaszként ezt találta: amennyiben hiszel az ő kegyelmében és irgalmasságában Jézus Krisztusban.... Egyedül a hit ad megigazulást – a szeretet azonban beteljesít.

A hit és a remény a szeretet átváltozott alakjában lép be az örökkévalóságba. A szeretet jelenti a beteljesülést. Azonban a beteljesülés jelét ebben a világban keresztnek hívják. Ez az az út, amelyen ebben a világban a beteljesült szeretetnek járnia kell, és amelyen mindig is járni fog. Ez azonban elsősorban azt mutatja nekünk, hogy ez a világ megérett a megtöretésre, túlságosan is megérett, s hogy csak Isten leírhatatlan türelme, amely még vár a befejezésig.

Másodsorban azt is mutatja, hogy az egyház ebben a világban a kereszt alatt lévő egyház marad. Kiváltképp az az egyház, amely már e földön a látható dicsőség jele kíván lenni, megtagadta Urát a kereszten. Hit, remény, szeretet (Korinthusiakhoz írt első levél 13,13), mindegyik a kereszten át vezet a beteljesüléshez. Az ezerszer becsapott és kiábrándult emberiségnek hitre van szüksége, a sebzett és szenvedő emberiségnek reményre, a vizálykodó és bizalmatlan emberiségnek szeretetre...

Engedjük magunkat megszólítani (a reformáció hónapjában, októberben) – higgyetek, reménykedjétek és mindenekelőtt szeressetek – és legyőzitek a világot (János első levele 5,4).

(Dietrich Bonhoeffer)

*„Hiszen azt tartjuk,
hogy hit által
igazul meg az ember,
a törvény cselekvésétől
függetlenül.”*

(Róm 3,28)

Olvassuk közösen a Bibliát! Imádkozzunk együtt!

Október 6., vasárnap, olvasandó: Mt 26,30–35

Miután elénekelték a zsoltárokat, kimentek az Olajfák hegyére. Akkor így szólt hozzájuk Jézus: Mindnyájan megbotránkoztok bennem ezen az éjszakán, mert meg van írva: „Megverem a pásztort, és elszélednek a nyáj juhai.” De miután feltámadtam, előttetek megyek Galileába. Ekkor Péter így szólt hozzá: Ha mindenki megbotránkozik is benned, én soha meg nem botránkozom. Jézus ezt mondta neki: Bizony mondom neked, hogy ezen az éjszakán, mielőtt a kakas megszólal, háromszor tagadsz meg engem. Péter így válaszolt: Ha meg is kell hálnom veled, akkor sem tagadlak meg. Ugyanígy beszélt a többi tanítvány is. (Mt 26,30–35)

Magyarázat, elmélkedés: Miközben Jézus ismeri tanítványai áldozatvállalását, amely nem különbözik a nem tanítványokétól, nem lecserélni, hanem megújítani kívánja őket. Istennek ez a tudása mindaddig ismeretlen számunkra, míg nem szembesülünk azzal, hogy magunktól magunkért élünk. A világ menetét és a személyes életünket Jézus változtatja meg teljesen. Ebben lehetnek példák előttünk az aradi mártírok is.

Imádkozzunk, hogy Isten adjon olyan felelősségteljes szabadságot a magyar népnek, amelyért aradi mártírjaink az életüket áldozták. Kérjük Isten Lelkét, hogy adjon megújulást egyéni és közösségi szinten egyaránt!

Október 7., hétfő, olvasandó: Mt 26,36–46

Akkor elment velük Jézus egy helyre, amelyet Gecsemánénak hívtak, és így szólt tanítványaihoz: Üljetek le itt, amíg elmegyek, és amott imádkozom. Maga mellé vette Pétert és Zebedeus két fiát, azután szomorkodni és gyötrődni kezdett. Akkor így szólt hozzájuk: Szomorú az én lelkem mindhalálig: maradjatok itt, és virrasszatok velem! Egy kissé továbbment, arcra borult, és így imádkozott: Atyám, ha lehetséges, távozzék el tőlem ez a pohár; mindazáltal ne úgy legyen, ahogyan én akarom, hanem amint te. Amikor visszament a tanítványokhoz, alva találta őket, és így szólt Péterhez: Nem tudtatok egy órát sem virrasztani velem? Virrasszatok, és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek: a lélek ugyan kész, de a test erőtlén. Másodszor is elment, és így imádkozott: Atyám, ha nem távozhat el tőlem ez a pohár, hanem ki kell innom, legyen meg a te akaratod. Amikor visszament, ismét alva találta őket, mert elnehezült a szemük. Otthagytá őket, újra elment, és harmadszor is imádkozott ugyanazokkal a szavakkal. Azután visszatért a tanítványokhoz, és így szólt hozzájuk: Aludjatok tovább és pihenjete! Íme, eljött az óra, és az Emberfia bűnösök kezébe adatik. Ébredjete, menjünk! Íme, közel van az, aki engem elárul. (Mt 26,36–46)

Magyarázat, elmélkedés: Istennek megadni az első helyet, testi-lelki fegyelmettséget, erőfeszítést és megalázkodást jelent egy olyan világban, amely Isten helyett saját elképzelése szerint rendezkedik be. Jézus a legnagyobb mélységben, a kereszthalálra készülve, a kibeszélhetetlen fájdalmakat legközelebbi tanítványaival Isten elé viszi őszinte és kitartó imádságban, míg válasz nem érkezik az Atyától. Téged ki támogat a kitartásban?

Imádkozzunk, hogy Jézus melletti hűségben állhatatosak maradjunk: vele élni, virrasztani, kísértések között is ébren maradni. Tőle kérjük a hitben való kitartást, hiszen nem „futkorásznunk” kell, hanem jól kell „futnunk” a cél felé: „Nem tudjátok, hogy akik a pályán futnak, mindnyájan futnak ugyan, de csak egy nyeri el a babért? Úgy fussatok, hogy elnyerjétek!– tanácsolja az apostol is (1Kor 9,24)

Október 8., kedd, olvasandó: Mt 26,47–56

Még beszélt, amikor megjött Júdás, egy a tizenkettő közül, és nagy sokaság jött vele kardokkal és botokkal a főpapoktól és a nép véneitől. Az árulója ezt a jelet adta nekik: Akit megcsókolok, ő az, őt fogjátok el! És azonnal Jézushoz lépett, és így szólt: Üdvöz légy, Mester! – és megcsókolta őt. Jézus ezt mondta neki: Barátom, ezért jöttél! Akkor odamentek, megragadták Jézust, és elfogták. Egy pedig azok közül, akik Jézussal voltak, a kardjához kapott, kirántotta azt, lesújtott a főpap szolgájára, és levágta a fülét. Ekkor így szólt hozzá Jézus: Tedd vissza kardodat a helyére, mert akik kardot fognak, kard által vesznek el. Vagy azt gondolod, hogy nem kérhetném meg Atyámat, hogy adjon mellém most tizenkét sereg angyalnál is többet? De akkor miképpen teljesednének be az Írások, hogy ennek így kell történnie? Abban az órában így szólt Jézus a sokasághoz: Mint valami rabló ellen, úgy vonultatok ki kardokkal és botokkal, hogy elfogjatok engem! Mindennap a templomban ültem és tanítottam, és nem fogtatok el. Mindez pedig azért történt, hogy beteljesedjenek a próféták írásai. Akkor a tanítványok mind elhagyták őt, és elfutottak. (Mt 26,47–56)

Magyarázat, elmélkedés: Az emberi természet alapszükséglete a kontroll utáni vágy. Mivel romlott, ezért a kontroll gyakorlásában nem az igazságot, nem Isten szempontjait érvényesíti, hanem önző érdekeit. Hamis világnézete miatt azt hiszi, hogy erre van lehetősége. Jézus elfogásánál is ezt látjuk. Jézus szava egyértelmű. Minden látszat ellenére a világ menete továbbra is Isten irányítása alatt van. Ez az új istenközpontú világnézet csak a Feltámadottal való találkozás után lehetséges. Te hogy látod a világot?

Imádkozzunk, hogy a Szentlélek segítségével leszokjunk a görcsös kontroll – a mindent kezünkben akarni tartás – iránti kényszereinkről. Engedjük, hogy Ő formálja bennünk mindazt, hogy miként tekintünk önmagunkra, egymásra és a teremtett világra!

Október 9., szerda, olvasandó: Mt 26,57–68

Azok pedig, akik elfogták Jézust, elvitték Kajafához, a főpaphoz, ahol összegyűltek az írástudók és a vének. Péter távolról követte őt egészen a főpap palotájáig, bement az udvarra, és ott ült a szolgákkal, hogy lássa, mi lesz ennek a vége. A főpapok pedig és az egész nagytanács hamis tanúvallomást kerestek Jézus ellen, hogy halálra adhassák, de nem találtak, pedig sok hamis tanú állt elő. Végül előálltak ketten, akik azt állították, hogy Jézus ezt mondta: Le tudom rombolni az Isten templomát, és három nap alatt fel tudom építeni. A főpap felállt, és így szólt hozzá: Semmit sem felelsz arra, amit ezek ellened vallanak? Jézus azonban hallgatott. A főpap azt mondta neki: Az élő Istenre kényszerítelek, mondd meg nekünk, vajon te vagy-e a Krisztus, az Isten Fia! Jézus így felelt: Te mondtad. Sőt, azt mondom nektek: mostantól fogva meglátjátok az Emberfiát, amint a Hatalmas jobbján ül, és eljön az ég felhőin. A főpap ekkor megszagatta ruháját, és így szólt: Istent káromolta! Mi szükségünk van még tanúkra? Íme, most hallottátok az istenkáromlást. Mit gondoltok? Azok így

Budapest-Kálvin Téri Református Egyházközség Hírlevele

feleltek: Méltó a halálra! Azután szembeköpték, arcul ütötték, mások pedig bottal verték, és ezt mondták: Próféta!d meg nekünk, Krisztus, ki ütött meg téged! (Mt 26,57–68)

Magyarázat, elmélkedés: Minden kultúra rendelkezik olyan sérthetetlen (szent) középponttal, amelynek megvetése (istenkáromlás) ellenkezést vált ki. A bűneset utáni emberi kultúrák nem Istent helyezik a középpontba. Kivéve az Isten által alapított zsidó kultúra. Jézus élete mégis egy deformált zsidó kultúra kihívója lett, amely Istent vádolja istenkáromlással. A bűnbe esett ember még a jó kereteket is önző célokra használja. A fő probléma nem technikai, hanem természeti. Hála az Úrnak, hogy Ő ezt tudja (Jn 3,3)!

Imádkozzunk, hogy Isten adjon nekünk bölcsességet ahhoz, hogy hagyományaink keretét valóban evangéliumi tartalommal töltsük meg! Vigyázzunk, a kultúra és a kultusz – még a legjobb indulattal végzett cselekvéseink se – szorítsák ki Istent a legfontosabb, az első helyről, s így ókadodjunk minden öncélúságtól!

Október 10., csütörtök, olvasandó: Mt 26,69–75

Péter pedig kinn ült az udvaron. Odament hozzá egy szolgálóleány, és így szólt: Te is a galileai Jézussal voltál. Ő azonban tagadta mindenki előtt, és ezt mondta: Nem tudom, mit beszélsz. Mikor pedig kiment a kapuba, meglátta őt egy másik szolgálóleány, és ezt mondta az ott levőknek: Ez a názáreti Jézussal volt. Ő ismét tagadta: Esküszöm, hogy nem ismerem azt az embert. Kis idő múlva az ott álldogálók mentek oda, és így szóltak Péterhez: Bizony, közülük való vagy te is, hiszen a beszéded is elárul téged. Akkor átkozódni és esküdözni kezdett: Nem ismerem azt az embert. És nyomban megszólalt a kakas. Péter visszaemlékezett Jézus szavára, aki azt mondta neki: Mielőtt megszólal a kakas, háromszor tagadsz meg engem. Azután kiment onnan, és keserves sírásra fakadt. (Mt 26,69–75)

Magyarázat, elmélkedés: Péter kötődik Mesteréhez, hiszen jelen van egy ellenséges környezetben, miközben Jézust kihallgatják. Miután azonban Jézusra halálos ítéletet mond a nagytanács, Péter elvágja a Jézushoz való kötődését, hogy mentse magát. A kakas ráébreszti Pétert a valóságra: önmagához jobban kötődik, mint Jézushoz. Ez a rádöbbenés elengedhetetlen ahhoz, hogy Isten segítségét kérve ne a mulandósághoz, hanem az örökkévalósághoz akarjunk kötődni.

Imádkozzunk, hogy a Lélek vezetése alatt – akár támogató, akár ellenséges közegben – ne magunkat mentegessük, hanem Megmentő Urunkhoz, Jézushoz ragaszkodjunk: benne és csak őáltala van megváltásunk. Időről időre vizsgáljuk fölül kötődéseinket, emberi kapcsolatainkat is, és ne engedjük, hogy Istent eltakarja előlünk semmiféle bálvány!

Október 11., péntek, olvasandó: Mt 27,1–10

Amikor megvirradt, a főpapok és a nép vénei valamennyien azt a határozatot hozták Jézus ellen, hogy halálra adják őt. Azután megkötözték, elvitték, és átadták Pilátusnak, a helytartónak. Amikor pedig Júdás, aki elárulta őt, látta, hogy elítélték, megbánta tettét, visszavitte a harminc ezüstöt a főpapoknak és a véneknek, és ezt mondta: Vétkeztem, mert ártatlan vért árultam el. De azok ezt mondták: Mi közünk hozzá? A te dolgod. Ekkor ő behajította az ezüstöket a templomba, és eltávozott, majd elment, és felakasztotta magát. A főpapok felszedték az ezüstöket, és így Budapest-Kálvin Téri Református Egyházközség Hírlevele

szóltak: Nem szabad a templom kincséhez tenni, mert vérdíj ez. Azután határozatot hoztak, és megvásárolták belőle a Fazekasmezőt, az idegenek számára temetőnek. Ezért hívják ezt a mezőt a mai napig Vérmezőnek. Ekkor teljesedett be Jeremiás próféta mondása: „És vették a harminc ezüstöt, a felbecsültnek árát, akit ennyire becsültek Izráel fiai, és odaadták a Fazekasmezőért, ahogyan megparancsolta nekem az Úr.” (Mt 27,1–10)

Magyarázat, elmélkedés: A Jézus haláláról szóló határozat Júdásból lelkiismeret-furdalást vált ki. Megbánta Jézus elárulását, de ahelyett, hogy szembenézett volna maró büntudatával, öngyilkos lett. Önértékelése megmaradt a helyrehozhatatlan és káros tetténél. Nem jutott el a bűnbánatig, amely a szív megváltozásának előfeltétele. Így nem is találkozhatott Isten kegyelmével, mely az ember önértékelését Jézus megváltó tette nyomán írja újra.

Imádkozzunk, hogy óvjon meg bennünket Isten az erónk feletti kísértésektől! Kérjük, hogy emberi cselszövéseket, elárulásokat látva vagy elszenvedve felismerjük, hogy Jézus soha nem hagy minket magunkra – áldott legyen az Ő neve!

Október 12., szombat, olvasandó: Mt 27,11–14

Jézust pedig a helytartó elé állították, aki ezt kérdezte tőle: Te vagy a zsidók királya? Jézus pedig ezt felelte: Te mondod. De mikor a főpapok és a vének vádolták, semmit sem válaszolt. Akkor így szólt hozzá Pilátus: Nem hallod, mennyi mindennel vádolnak? Jézus azonban nem felelt egyetlen szavára sem, úgyhogy a helytartó nagyon elcsodálkozott. (Mt 27,11–14)

Magyarázat, elmélkedés: Mivel a római többistenhit számára az, hogy Jézus Istennek tartja magát, nem sértő, ezért a zsidó vezetők úgy fogalmazzák újra a vádat, hogy az „istenkáromlás” legyen a rómaiak számára is. Jézus mint a zsidók királya, a császár uralmának közvetlen kihívója. A főpapoknak ebben tulajdonképpen igaza van, Jézus is hallgatólagosan „elfogadja” a vádat. Jézus ma is kihívója minden emberi gondolatnak, kultúrának és filozófiának, és arra hív, hogy az életünk Istenről szóljon (Jn 14,6).

Imádkozzunk, hogy felismerjük, Mennyei Édesatyánk arra hív, hogy Szent Fiának bizonyosságtevői legyünk, hogy megvalljuk a hozzá való tartozásunkat. Ne csak „vallásos” emberek, hanem hitvalló Jézus-követők is legyünk!

Október 13., vasárnap, olvasandó: Mt 27,15–26

Ünnepenként a helytartó szabadon szokott bocsátani a sokaságnak egy foglyot, akit ők kívántak. Volt pedig akkor egy nevezetes foglyuk, akit Barabbásnak hívtak. Amikor tehát összegyűltek, Pilátus ezt kérdezte tőlük: Mit akartok, melyiket bocsássam nektek szabadon: Barabbást vagy Jézust, akit Krisztusnak mondanak? Tudta ugyanis, hogy Jézust irigységből szolgáltaták ki neki. Mikor pedig a bírói székben ült, felesége ezt üzenté neki: Ne avatkozz ennek az igaz embernek a dolgába, mert sokat szenvedtem ma álmomban miatta. A főpapok és a vének azonban rávették a sokaságot, hogy Barabbást kérjék ki, Jézust pedig veszítsék el. A helytartó újra megkérdezte őket: Mit kívántok, a kettő közül melyiket bocsássam nektek szabadon? Azok ezt mondták: Barabbást. Pilátus így szólt hozzájuk: Mit tegyek akkor Jézussal, akit Krisztusnak mondanak? Mindnyájan azt kiáltották: Keresztre vele! Azután ezt kérdezte: De mi rosszat tett? Azok pedig még hangosabban kiáltottak: Keresztre Budapest-Kálvin Téri Református Egyházközség Hírlevele

vele! Amikor Pilátus látta, hogy nem ér el semmit, sőt a zavargás még nagyobb lesz, vizet hozatott, a sokaság előtt megmosta a kezét, és így szólt: Ártatlan vagyok ennek az igaz embernek a véréért. A ti dolgotok! Az egész nép így kiáltott: Az ő vére mirajtunk és a mi gyermekeinken! Akkor szabadon bocsátotta nekik Barabbást, Jézust pedig megostoroztatta, és átadta őt, hogy megfeszítsék. (Mt 27,15–26)

Magyarázat, elmélkedés: Milyen kifacsarodott gondolkodás ez, hogy nem az igazat választják? Mi kell ahhoz, hogy készek gyilkossá válni, ítéletet magukra venni? Hogy lehet, hogy aki közöttük járva jó tett velük, azt halálra ítélik? A bűn tombolása ez: irigység, manipuláció, tömegnyomás, gyilkosság, asszisztálás, hatalommal való visszaélés, öngazolás. Jézus belemerül a bűn áradásába, mert megtörni az emberszív kifacsarodottságát, annak minden megnyilvánulását, és új irányt adni az emberi szívnek csak úgy lehet, ha Ő a vérért adja.

Imádkozzunk, hogy Istennek Lelke adjon józan, tiszta látásmódot, hogy megannyi hamisság között saját életünkben is felismerjük az igazságot: végső soron azt a Jézust, aki az egyetlen út, igazság és élet. (Jn 14,6)

Október 14., hétfő, olvasandó: Mt 27,27–30

Akkor a helytartó katonái magukkal vitték Jézust a helytartóságra, és az egész őrség köré gyűlt. Levetköztették, bíborszínű köpenyt adtak rá, tövisből font koronát tettek a fejére, nádszálat adtak a jobb kezébe, és térdet hajtvva előtte, gúnyolták őt: Üdvöz légy, zsidók királya! Azután leköpdösték, majd elvették tőle a nádszálat, és a fejét verték vele. (Mt 27,27–30)

Magyarázat, elmélkedés: Ki az erősebb? Kie a hatalom? A bántóé vagy a tűróé? Ha Isten nem uralkodom, akire nézek, és aki minden pillanatban rendelkezik velem, eltorzul a kezemben minden hatalom, minden lehetőség, idő, pénz, beszéd. Képtelenség igazán uralkodni magamon: az a Lélek gyümölcse (önmegtartóztatás). Jézust Lélek erősíti, mert belesimul az Atya akaratába.

Imádkozzunk, hogy Jézust követve mi is mindig bele tudjunk simulni az Atya akaratába – hogy engedjük, hogy törekény önuralmunk helyett az Isten uralma alá kerülve kapjunk megtartást, megmentést. „Nincs az embernek nagyobb ellensége önmagánál” – mondja Luther... Önmagunk tévedései előtt is csak Istenhez menekülhetünk megoldásért!

Október 15., kedd, olvasandó: Mt 27,31–44

Miután kigúnyolták, levették róla a köpenyt, felöltöztették a saját ruhájába, és elvitték, hogy keresztre feszítsék. Kifelé menet találkoztak egy cirénei emberrel, akinek Simon volt a neve: ezt arra kényszerítették, hogy vigye a keresztet. Amikor arra a helyre értek, amelyet Golgotának, azaz Koponya-helynek neveznek, epével kevert bort adtak neki inni. De amikor megízlelte, nem akart inni belőle. Miután megfeszítették, sorsvetéssel megosztották ruháin; azután leültek ott, és őrizték. Feje fölé függesztették az ellene szóló vádat, ezzel a felirattal: EZ JÉZUS, A ZSIDÓK KIRÁLYA. Vele együtt feszítettek keresztre két rablót is, az egyiket a jobb, a másikat a bal keze felől. Akik elmentek mellette, a fejüket csóválva káromolták, és ezt mondták: Te, aki lerombolod a templomot, és három nap alatt felépíted, mentsd meg magadat, ha Isten Fia vagy, és szállj le a keresztről! Hasonlóan a főpapok is gúnyolódva mondták az írástudókkal és a vénekkel együtt: Másokat megmentett, Budapest-Kálvin Téri Református Egyházközség Hírlevele

magát nem tudja megmenteni. Ha Izráel királya, szálljon le most a keresztről, és hiszünk benne! Bízott az Istenben, szabadítsa meg most, ha kedveli őt; hiszen azt mondta: Isten Fia vagyok. A vele együtt megfeszített rablók is ugyanígy gyalázták. (Mt 27,31–44)

Magyarázat, elmélkedés: Kísértetiesen ismerős szólam: HA Isten Fia vagy, HA Izráel királya vagy, HA kedvel Isten, szállj le MOST, mentsd meg magad. Bibliát idéznek és ígélet is van: akkor hiszünk. Hiábavaló lenne a hitünk, ha Jézus nem tud helyreállítani, a bűnből kimenteni (1Kor 15). Amit tesz Jézus: vállalja a kín teljességét, a csillapítatlan fájdalmat, és nem adja fel, elvégzi a munkát, végigcsinálja. S közben beteljesednek versenként a zsoltár szavai, amik róla szólnak (Zsolt 22).

Imádkozzunk, hogy megannyi elesésünk, elbukásunk, testi-lelki szenvedésünk között Isten fordítsa tekintetünket az Ő Fiára: keresztyéről erő árad életünkre, mert Jézus keresztye felemel!

Október 16., szerda, olvasandó: Mt 27,45–56

Tizenkét órától kezdve három óráig sötétség támadt az egész földön. Három óra tájban Jézus hangosan felkiáltott: Éli, éli, lámá sabaktáni, azaz: Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem? Néhányan az ott állók közül, akik hallották ezt, így szóltak: Illést hívja. Egyikük azonnal elfutott, hozott egy szivacsot, megtöltötte ecettel, nádszálla tűzte, és inni adott neki. De a többiek ezt mondták: Hagyd csak, lássuk, eljön-e Illés, hogy megmentse őt. Jézus pedig ismét hangosan felkiáltott, és kilehelte lelkét. És íme, a templom kárpitja felülről az aljáig kettéhasadt, a föld megrendült, és a sziklák meghasadtak. A sírok megnyíltak, és sok elhunyt szentnek feltámadt a teste. Ezek kijöttek a sírokból, és Jézus feltámadása után bementek a szent városba, és sokaknak megjelentek. Amikor pedig a százados és akik vele őrizték Jézust, látták a földrengést és a történeteket, nagyon megrémültek, és így szóltak: Bizony, Isten Fia volt ez! Volt ott sok asszony is, akik távolról figyelték mindezt. Ezek Galileából követték Jézust, hogy szolgáljanak neki. Közöttük volt a magdalai Mária és Mária, Jakab és József anyja, valamint Zebedeus fiainak anyja. (Mt 27,45–56)

Magyarázat, elmélkedés: Miközben a hivatalosak csodát várnak, mert a Messiás nem halhat meg, a természet összhangban van Teremtőjével. Elsötétül délben és belerendül a világ Jézus hangos kiáltásaiba: az ítélet magányába és halálos áldozatába. Élet fakadt belőle azonnal: szabad az út az Élet királyához és szentek teste megéled. És azóta is élet fakad belőle, mert valóban az Isten Fia volt, akit láttak meghalni a tanúk: a kételkedők, a közömbös katonák és az Őt szeretőket.

Imádkozzunk, hogy a Lélek vezetése alatt lássuk, a teremtett világ „hitvallását” – hiszen minden a Teremtőre, a Megváltóra és a Megszentelő Istenre mutat! Jézus áldozata elsöpört minden akadályt, amit mi Isten és közénk építettünk gyengeségeinkkel, bűneinkkel: szabad utunk van az Istenhez, akit Jézus miatt mennyei Édesatyánknak szólíthatunk!

Október 17., csütörtök, olvasandó: Mt 27,57–61

Amikor beesteledett, eljött egy Arimátiából való gazdag ember, név szerint József, aki maga is tanítványa volt Jézusnak. Elment Pilátushoz, és elkérte Jézus holttestét. Akkor Pilátus megparancsolta, hogy adják ki neki. József elvitte a holttestet, tiszta gyolcsba göngyölte, és elhelyezte a maga új sírjába, amelyet a sziklába vágatott. A sír bejáratához egy nagy követ hengerített, és elment. Ott volt pedig a magdalai Mária és a másik Mária, akik a sírral szemben ültek. (Mt 27,57–61)

Magyarázat, elmélkedés: Csak tanítvány tehet Jézusért: aki szereti és elkötelezett mellette. Ha József nem lett volna az, akik Jézushoz közel álltak, nem engedték volna neki, hogy bármit is tegyen. Pilátushoz bejárás, tiszta gyolcs, sziklába vajt, új sír (Ézs 53,9) – tanítványként azzal tud szolgálni, amiben gazdag. És akkor tud szolgálni, ha a gazdagsága szeretettel párosul.

Imádkozzunk, hogy Jézus azon tanítványaihoz tartozzunk, akik készek örömmel neki szolgálni. Kérjünk tiszta látást, hogy észrevegyük, hogy miben bővelkedünk, mi az, amivel mi magunk oda tudunk állni a szogálatban...

Október 18., péntek, olvasandó: Mt 27,62–66

Másnap pedig, szombaton, összegyűltek a főpapok és a farizeusok Pilátusnál, és így szóltak: Uram, eszünkbe jutott, hogy ez a csaló még életében ezt mondta: Három nap múlva feltámadok! Ezért parancsolt meg, hogy őrizték a sírt a harmadik napig, nehogy tanítványai odamenjenek, és ellopják őt, azután azt mondják a népnek: Feltámadt a halottak közül! Ez az utóbbi csalás rosszabb lenne az előzőnél. Pilátus azonban ezt válaszolta: Van őrségetek, menjetek, őriztessétek ti, ahogyan tudjátok! Ők pedig elmentek, lepecsételték a követ, és őrséggel őriztették a sírt. (Mt 27,62–66)

Magyarázat, elmélkedés: Csalás, lopás, hazugság – meg kell akadályozni! „Védelveznünk kell az igazságot, akár őrséggel is!” Csak azt nem veszik észre, hogy ez nem a valóság, hanem a saját szívük kivetülése. Az ő szívük ilyen. Ezzel vannak tele a páska idején Isten ünneplése helyett. Ez a már nevesincs csaló, olyan, hogy még halálában is félni kell tőle, mert még kiderül, a szava a halálnál is erősebb.

Imádkozzunk, hogy Isten adjon nekünk józanságot, hogy ne indulataink és vágyaink alapján hozzunk döntéseket, hogy ne csak a saját „valóságunkat” lássuk, hanem Isten valóságát, aki által mi is vagyunk és lehetünk: Isten valósága Jézus – hiszen Jézusban mutatta meg hozzánk forduló arcát a Mindenható!

Október 19., szombat, olvasandó: Mt 28,1–10

Szombat elmúltával, a hét első napjának hajnalán, elment a magdalai Mária és a másik Mária, hogy megnézzék a sírt. És íme, nagy földrengés támadt, mert az Úr angyala leszállt a mennyből, és odalépve elhengerítette a követ, és leült rá. Tekintete olyan volt, mint a villámlás, és ruhája fehér, mint a hó. Az örök a tőle való félelem miatt megrettentek, és szinte holtra váltak. Az asszonyokat pedig így szólította meg az angyal: Ti ne féljete! Mert tudom, hogy a megfeszített Jézust keresitek. Nincsen itt, mert feltámadt, amint megmondta. Jöjjetek, nézzétek meg azt a helyet, ahol feküdt. És menjetek el gyorsan, mondjátok meg a tanítványainak, hogy feltámadt a halottak közül, és előttetek megy Galileába: ott meglátjátok őt. Íme, megmondtam nektek. Az asszonyok gyorsan eltávoztak a sírtől, félelemmel és nagy örömmel

futottak, hogy megvigyék a hírt tanítványainak. És íme, Jézus szembejött velük, és ezt mondta: Legyetek üdvözölve! Ők pedig odamentek hozzá, megragadták a lábát, és leborultak előtte. Ekkor Jézus így szólt hozzájuk: Ne féljetek! Menjetek el, adjátok hírül testvéreimnek, hogy menjenek Galileába, és ott meglátnak engem. (Mt 28,1–10)

Magyarázat, elmélkedés: Micsoda erők működnek! A lokalizált villámfényű és energiájú angyal földrengéssel érkezik, hogy az üzenetet átadja, és kinyissa az asszonyoknak a sírbelsőt, hogy lássák: üres. Ugyanis a feltámadás ereje már áttörte a halált (Fil 3,9), Jézus él. Az örömhírt nem lehet vegyes érzésekkel hirdetni, ezért Jézus találkozni akar velük. És a találkozásban, a hódolatban helyre került viszony felszabadítja őket.

Imádkozzunk, hogy felismerjük, mindig Istené az utolsó szó – Ő az élet világosságát ragyogtatja fel a halál árnyékának földjén is. Engedjük, hogy a Lélek felrázzon, ébresszen minket, hiszen oly sok sír, eltemetett dolog van életünkben, oly sokmindenbe behaltunk már..., de Jézus feltámadása a mi feltámadásunknak is záloga, előjele. Engedjük a lelki földrengéseket – hogy ezek által Isten elhengerítse a mi életünkéből is a súlyos, nyomorító köveket és megmutassa: Jézusban van életünk és örök életünk!

ÉLETÜNK ESEMÉNYEI

Hétközi programjaink, alkalmaink ...

október 7. hétfő 18 óra – Ifjúsági óra (konfirmáció utáni korosztálynak!)

október 7. hétfő 17 óra konfirmációs óra – 18 óra felnőtt konfirmációs óra

október 8. kedd 18 óra – Irodalmi bibliakör

október 8. kedd 18 óra – Kálvin kórus, kóruspróba

október 9. szerda 6:30 – Reggeli ima

október 9. csütörtök 18 óra – Gyülekezeti bibliaóra

október 12. szombat 10 óra – Zsindelyné Tüdős Klára-Díj díjátadó ünnepség

október 13. vasárnap 19 óra – Egyetemi kör

október 14. hétfő 18 óra – Ifjúsági óra (konfirmáció utáni korosztálynak!)

október 14. hétfő 17 óra konfirmációs óra - 18 óra házaspár kör

október 15. kedd 18 óra – Zsoltáros imakör

október 15. kedd 18 óra – Kálvin kórus, kóruspróba

október 16. szerda 6:30 – Reggeli ima

október 17. csütörtök 18 óra – Gyülekezeti bibliaóra

Várjuk szeretettel alkalmainkra!

Jelentkezés

Idén ősszel indul a konfirmáció előkészítő.

Gyermekeknek heti rendszerességgel, felnőtteknek két heti rendszerességgel.

Várjuk a jelentkezést egyházközségünk elérhetőségein vagy személyesen az istentisztelet után a lelkészeknél.

Kapcsolat

LELKÉSZI HIVATAL

A Lelkeszi Hivatal a templom jobb oldalán található udvaron keresztül közelíthető meg, bejárata a templom mögötti épületben van.

Várjuk szeretettel személyesen az alábbi időpontokban:

Hétfő: 10-13 óráig

Kedd: 9-12 óráig

Csütörtök: 14-17 óráig

Ebben az időben **az alábbi telefonszámon érhet el bennünket: 06-30-632-0789**

Keressen bennünket bizalommal keresztelővel, esküvővel, temetéssel kapcsolatban. Itt jelentkezhet konfirmációs előkészítésre is. Tegye fel bátran kérdéseit a lelkészeknek!

*»Tudjuk pedig,
hogy aki szűken vet, szűken is
arat,
és aki bőven vet, bőven is
arat. Mindenki úgy adjon,
ahogyan előre eldöntötte
szívében,
ne kedvetlenül vagy
kényszerűségből, mert „a
jókedvű adakozót szereti
Isten”!«*

2Kor 9, 6–7

ELÉRHETŐSÉGEK

E-mail: budapest-kalvin.ter@reformatus.hu **Honlap:** www.kalvinteriref.hu

Telefon: 06-30-632-0789 a lelkészi hivatal ügyeleti rendjében!

Telefonügyelet a 06-30-256-6248 vagy a 06-30-122-85-29 számon **az alábbi időpontokban:**

Hétfő: 13-17 óráig

Kedd: 12-17 óráig

Szerda: 9-17 óráig

Csütörtök: 9-14 óráig

Péntek: 9-17 óráig

ADOMÁNYOK

Mivel egyházközségünk kiadásai havi rendszerességgel kerülnek kifizetésre, kérjük testvéreinket, hogy egyházfenntartói járulékukat is havi rendszerességgel juttassák el nekünk. Javasoljuk, hogy rendelkezzenek rendszeres havi banki átutalásról. Közleménybe írják be nevüket, és hogy „egyházfenntartói járulék”.

OTP Banknál vezetett számlaszámunk: 11707024-20107972

IBAN: HU21 1170 7024 2010 7972 0000 0000

BIC (SWIFT) KÓD: OTPVHUB

További részletek honlapunkon: www.kalvinteriref.hu

Budapest-Kálvin Téri Református Egyházközség Hírlevele

Zsindelyné Tüdős Klára-Díj díjátadó ünnepség 2024. október 12.

Budapest-Kálvin Téri Református Egyházközség temploma

10:00 Regisztráció

10:25 Bevezető orgonadarab - Bódiss Tamás orgonaművész

10:30 Köszöntések

Szabó Ferenc (Budapest-Kálvin Téri Református Egyházközség lelkipásztora)

Koncz-Vágási Katalin (Magyarországi Református Nőszövetség elnöke)

Ének: Kálvin Kórus, Pálóczy Krisztina karvezető, gyülekezet

10:35 Igehirdetés

Györky Szilvia (Szlovákiai Református Keresztyén Nők Egyesülete elnöke)

Ének, énektanulás: Kálvin Kórus-gyülekezet

11:20 Előadás

Nagy Zsuzsanna (Szlovákiai Református Keresztyén Nők Egyesülete, Ungi egyházmegyei elnök, kutató)

Istentől adatott: gróf Andrássy Gyula és neje Kendeffy Katinka – I. Ferenc József és Erzsébet királyné

11:40 Kálvin téri liturgikus textilek

Derencsényi Anna (Budapest-Kálvin Téri Református Egyházközség nőszövetségi elnöke)

11:50 Orgonakíséretes kórus

Szünet

Közös ének – rövid orgonadarab

12:15 Díjátadás és laudációk (5)

13:15 Karasszon Eszter gordonkaművész

13:25 Áldás

Benke Kinga (Magyarországi Református Nőszövetség elnök-helyettese)

13:30 Szeretetvendégség – Hazautazás

Az alkalom előzetes regisztrációhoz kötött.
Regisztráció mindenkinek a saját gyülekezeti nőszövetségén keresztül.

